

ÚTOK MONSTER

Jon Drake

Poslední město

FRAGMENT

Útok monster Poslední město

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Jon Drake

Útok monster – Poslední město – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

ÚTOK MONSTER

Poslední město

Jon Drake

FRAGMENT

Když nás Dredmaři napadli, lidé nebyli připraveni.

Jakmile se otevřela ohromná trhlina, vyhrnulo se z ní zlo. Obludné armády Dredmarů řízené svými generály, obřími Archony, neměly slitování. Nevěděli jsme, co chtějí. Zdálo se, že touží jen ničit. A my jsme se s nimi nemohli rovnat. Odvaha nestačila na to, abychom odrazili útok postupujících vojsk.

Mnoho padlých bylo nakaženo dredmaří energií, jedem, který proměnil jejich krev v černou žluč a připravil je o lidskost. Říkali jsme jim Požírači, bezduší netvoři, kteří se přidali do řad Dredmarů.

Jejich démonické legie si libovaly v temnotě noci. Kdysi úrodné a vzkvétající země zůstaly opuštěné a nespočet měst padlo – jejich obyvatelé byli buď mrtví, nebo nakažení.

Ale Cassaire ne. Ostrovní město bylo spojené s pevninou jediným mostem, takže lidé měli čas se připravit. Alchymisté zjistili, že Dredmaři mají slabinu, a stvořili Lux – novou látku s vlastnostmi světla. Lidé, ozbrojení Lux zbraněmi, konečně zvrátili průběh bojů. Po nekonečné válce se nepřátelé dali skrz trhlinu na ústup a lidstvo bylo ušetřeno.

V následujících letech se Cassaire proměnilo v útočiště přeživších. Jak město rostlo a vzkvétalo, na slábnoucích Lux zbraních se usazoval prach a opevnění se rozpadlo. Dredmaři se stali vzpomínkou, potom historií a nakonec legendou.

Jenže Dredmaři s lidmi ještě neskončili.

Prolog

Císařský trůnní sál dredmaří bašty byl obří, s tyčícími se pilíři a průrvami, jež vyhloubily tisíce otrockých Požíračů. Nebyly z kamene, ani ze živé hmoty, ale z něčeho mezi tím. Zdálo se, že se stěny pohybují jako svaly protkané žilami s fialovou krví. Čas od času se povrch jeskyně roztrhl a vypudil pronikavý kouř či zápachy. V sále nebyla sedadla, ale rozsáhlé řady Dredmarů zaplnily celou místnost a každou skulinu, kterou našly. Všichni uposlechli příkaz Císařovny. Každý Archon si přivedl své legie Berserků.

Nad síní se tyčil obrovský trůn stvořený z propletených kostí nesčetných nepřátel Dredmarů. Na něm seděla ohromná postava samotné Císařovny, zahalená fialovým kouřem. Její rysy zůstávaly tajemstvím, viditelné jen po kouscích v prchavých

chvilích předtím, než ji zase skryla mlha. Když promluvila, její hlas se rozlehl v sále.

„Je načas,“ prohlásila. „Lidstvo ztratilo svou os-
tražitost.“

Jeskyně pod dní se otrásla burácením tisíců hlasů – divokým vrčením, řevem a hřmotným válečným pokřikem.

„Dost,“ řekla Císařovna a všichni zmlkli. „V tom zatraceném světě padlo mnoho legií,“ pokračovala, „a jejich duchové si žádají odplatu.“ Přejela očima shromážděná vojska. „Povězte mi, kdo je pomstí?“

Ozval se křik, jak se Archoni a Berserkové vrhli kupředu, dychtiví chopit se výzvy. Císařovno temné srdce se dmulo pýchou. Uběhla už víc než dvě staletí od doby, kdy se Dredmaři stáhli z dimenze lidí, a její armáda příliš dlouho prahla po boji. Rozhlédla se po zuřivých tvářích a nakonec spočinula pohledem na jednom Archonovi. Císařovna natáhla kostnatou ruku a ukázala na něj. „Zvěstovatelko,“ řekla.

Pokřik ostatních utichl. Generálka zvedla hlavu a mezi zuby se jí mihl rozeklaný jazyk. „Čekám na Vaše příkazy, Vaše Výsosti!“ řekla nedočkavě.

„Shromáždi vojsko,“ přikázala Císařovna. „Bud' připravená.“